

TERESA
LIPOWSKA

KRZYSZTOF
IBISZ

JAROSŁAW
BOBEREK

JERZY
KRYSZAK

EWA
KASPRZYK

Pszczółka Maja

FILM

PRZYLECI DO KIN JUŻ 26 WRZEŚNIA

MONOLITH FILMS PRESENTS A STUDIO 100 MEDIA & BUZZ STUDIOS PRODUCTION IN CO-PRODUCTION WITH EMI - PSZCZÓŁKA MAJA FILM

WITH THE SUPPORT OF: DFFF DEUTSCHER FILMFÖRDERFONDS, MFG BADEN-WÜRTTEMBERG, FFF FILMFERNEHMFONDS BAYERN, FFA FILMFÖRDERUNGSANSTALT, EU MEDIA, SCREEN AUSTRALIA AND SCREEN NSW. SCREENPLAY BY MARCUS SAUERMAN, PIN EQUIST. BASED ON THE BOOKS "MAYA THE BEE AND HER ADVENTURES" AND "HEAVEN FOLK" WRITTEN BY WALDEMAR BONSELS. WITH THE DUBBING VOICES OF: TERESA LIPOWSKA, KRZYSZTOF IBISZ, JAROSŁAW BOBEREK, JERZY KRYSZAK, EWA KASPRZYK. MUSIC BY UTE ENGELHARDT. SOUND DESIGNER: KLAUS WENDT. LINE PRODUCER: JO HAHN, ALEXIA GATES-FOALE. EDITOR: ADAM SMITH. ANIMATION: FLYING BARK PRODUCTIONS. EDITOR: IRENE WELLSHOFF, GÖTZ BRANDT. PRODUCTION DESIGNER: RALPH NIEMEYER. DUBBING DIRECTOR: DOBROSLAWA BAKAŻY. HEAD OF CAMPAIGN: MARIUSZ ŁUKOMSKI. CG SUPERVISOR: ANDERS THÖNELL. CONCEPT DESIGN: JIAN VAN RIJSSSELBERGE. PRODUCER: PATRICK ELMENDORFF, THORSTEN WEGENER AND JIM BALLANTINE. BARBARA STEPHEN. PRODUCTION SUPERVISOR: MARTIN QUADEN. DEBBIE STEER. DIRECTION: ALEXS STADERMANN.

© 2014 Studio 100 Media, Buzz Studios, Screen Australia, Screen NSW. www.maja.tv - www.studio100.eu, TM Studio 100

Patronat:
ORE OŚRODEK
ROZWOJU
EDUKACJI

**MATERIAŁY EDUKACYJNE
PRZEDSZKOLE I EDUKACJA WCZESNOSZKOLNA**

MATERIAŁY DLA NAUCZYCIELI INSPIROWANE KOMEDIĄ „PSZCZÓŁKA MAJA. FILM.”

Na jesieni znów modne będą żółto-czarne paski!

Tytuł: Pszczółka Maja. Film. (Maya the bee)

Premiera: 26 września 2014

Reżyseria: Alexs Stadermann

Gatunek: animacja

Produkcja: Australia/Niemcy 2014

Dystrybucja w Polsce: Monolith Films

W polskiej wersji językowej: Ewa Kasprzyk, Jerzy Kryszak, Jarosław Boberek, Krzysztof Ibisz, Teresa Lipowska

Uskrzydłająca opowieść o najbardziej rezolutnej pszczołce świata w zupełnie nowej odsłonie wreszcie na wielkim ekranie!

Sympatyczna pszczołka Maja i jej przyjaciele to ukochani bohaterowie milionów nie tylko małych widzów. Ich nowe przygody to jak zawsze potężna dawka znakomitej zabawy i pozytywnych emocji. Film zrealizowany przez jedno z najlepszych studiów animacji na świecie już wkrótce podbije nasze kina i serca.

„PSZCZÓŁKA MAJA. FILM.” JEST FILMEM PRZYJAZNYM DZIECKU

Znak Komitetu Ochrony Praw Dziecka gwarantuje, że „Pszczółka Maja. Film.” jest bezpieczną dla dziecka propozycją kinową. Jej treść i humor są odpowiednio dostosowane do wieku i potrzeb dla najmłodszych, a walory edukacyjne wspierają proces wychowawczy.

SPIS TREŚCI:

Informacje o Pszczółka Maja. Film. str. 2

Artykuł Komitetu Ochrony Praw Dziecka str. 3

PRZEDSZKOLE

Łąka – tajemniczy świat Mai – scenariusz zajęć dla grupy przedszkolnej str. 4

Z kwiatka na kwiatek – znaczenie owadów w procesie zapylania (Greenpeace) str. 6

KLASY I-III SZKOŁY PODSTAWOWEJ

Co nas dzieli, a co różni? Scenariusz zajęć zintegrowanych str. 8

Pracowite pszczoły – znaczenie owadów w procesie zapylania (Greenpeace) str. 9

Kolorowanka, załączniki str. 12

Materiały stworzono w ramach programu Kino Klasa – to ogólnopolski projekt edukacyjny skierowany do nauczycieli wszystkich etapów nauczania, mający na celu promocję kultury kinowej wśród najmłodszych widzów. We współpracy z uznanymi pedagogami i instytucjami tworzymy bezpłatne materiały edukacyjne nawiązujące do premierowych filmów dystrybutora Monolith Films dla dzieci i młodzieży, a także realizujemy akcje specjalne. Patronat nad Kino Klasą sprawuje Ośrodek Rozwoju Edukacji.

AUTORZY SCENARIUSZY LEKCJI:

Wioletta Mrozek

Specjalista z zakresu edukacji filmowej

GREENPEACE

Fundacja Greenpeace Polska

tekst: Gosia Świderek - Ośrodek Działań Ekologicznych „Źródła”, redakcja merytoryczna: Anna Gajda, ilustracje i skład: Anna Brzozowska

**ADOPTUJ
PSZCZOŁĘ.pl**
GREENPEACE

Pszczoły, trzmiele i inne owady zapylające od zawsze ciężko pracują, aby na naszych stołach znalazły się miód, warzywa, owoce, oleje itp. Dzięki nim co roku kwitną też sady i łąki.

Niestety dziko żyjące owady zapylające są zagrożone, a ich populacja maleje od wielu lat.

Pszczółka Maja wspólnie z Greenpeace działa na rzecz pszczół. Ty możesz pomagać razem nami! Zaadoptuj z klasą pszczoły i dołącz do roju pszczelich bohaterów.

Wejdź na stronę: adoptujpszczoле.pl

Jak być sobą w grupie – rozważania o wartościach edukacyjnych „Pszczółka Maja. Film.”

Tekst: Patrycja Kurowska-Kowalczyk: specjalista Komitetu Ochrony Praw Dziecka,

psycholog, psychoterapeutka, autorka szkoleń.

Pszczółka Maja kojarzy się nam z serialem, który znamy sprzed lat. Film długometrażowy jaki wchodzi na ekrany kin od września, pozytywnie zaskakuje głębszym przekazem, który dotyczy niezwykle ważnych wartości - kreatywność, nieszablonowe myślenie, odwaga i bezkompromisowość to cechy bardzo pożądane w życiu. Jak je połączyć z funkcjonowaniem w grupie, w społeczności, w której panują sztywne zasady, jak w ulu, gdzie każda pszczoła jest trybikiem wielkiej maszyny i zna swoje miejsce?

Pewnego dnia w takim ulu pojawia się mała pszczołka, która od samego początku jest inna – ciekawa świata, szalona, kierująca się swoimi zasadami. Wygnana z ula w wyniku intrygi, poznaje inne owady, w tym małego szerszenia, który podobnie jak pszczoły jest uczony, że ten odmienny gatunek jest jego wrogiem. Ponieważ początkowo małe owady nie wiedzą, że należą do wrogich gatunków, nawiązują ze sobą przyjaźń. Ten motyw pokazuje bardzo ważną rzecz – uprzedzenia to jest coś, co jest nam wpajane, nie rodzi się z tym. Gdy nie wiemy, że powinniśmy mieć uprzedzenia, to po prostu ich nie mamy. Gdy w filmie dorosłe owady zaślepione nienawiścią i chęcią władzy stają do walki, to dzieci pozbawione uprzedzeń, odwracają ich uwagę i powodują, iż w efekcie owady się jednoczą i zapanowuje pokój i przyjaźń. Pomimo początkowego wykluczenia z pszczelej społeczności Maja czuje się jej częścią i z dziecięcą prostotą pokazuje, że więź i przyjaźń to wartości nadrzędne, które mogą istnieć ponad podziałami. Niezmiernie ważne zdaje się być przesłanie o tym, że wspólne działanie przynosi o wiele więcej korzyści, niż walka z odmiennością, a różne elementy mogą się uzupełniać, tworząc całość. Warto na tym przykładzie pokazywać dzieciom korzyści płynące z odmienności – koniki polne wysoko skaczą, żuki są silne, szerszenie waleczne, gdy połączymy je w jeden zespół, stworzą integralną całość.

Jest to przesłanie uniwersalne, również gdy spojrzymy na nie z perspektywy przedszkolnej grupy, czy szkolnej klasy i może być inspiracją do pracy pedagogicznej z dziećmi na podstawie filmu. Mała Maja to postać jakich wiele w kulturze i historii, jest indywidualnością. Być może w grupie lub klasie są dzieci, które są trochę jak Maja – z dużą energią, która czasem powoduje trudności w przestrzeganiu zasad, niezależnie myślące, a jednocześnie wrażliwe, kierujące się sercem. Takie dzieci mogą stawać się obiektem docinków ze strony rówieśników lub

„utrapieniem” dla nauczyciela, jednakże umiejętnie wspierane, mogą stać się szczególną wartością dla grupy. Przy omawianiu z dziećmi sytuacji konfliktowych, wynikających z uprzedzeń, czy braku zrozumienia „Pszczółka Maja” może być użytecznym źródłem odniesień – czy w takiej sytuacji jesteśmy jak pszczoły, czy jak szerszenie? Jak Maja się czuła, gdy nikt jej rozumiał? Może wasz kolega lub koleżanka jest trochę jak taka pszczołka Maja?

Niezwykle ważne dla dziecka, które jest taką indywidualnością może być dowiedzenie się, że jego odrębność, inność jest wartością, a nie musi być czymś niepożądanym, nieprzystosowawczym. Z pewnością pozwoli to zyskać większą wiarę we własne możliwości i podwyższyć samoocenę, co z kolei korzystnie wpływa na motywację do nauki, czy poprawy zachowania.

Kolejną ważną kwestią zdaje się być współpraca w grupie. Korzyści płynące z łączenia potencjałów poszczególnych dzieci we wspólnym zadaniu są oczywiste, choć uczniowie często mają kłopot ze współpracą. Dzieci są egocentryczne (co wynika z ich etapu rozwojowego), uczą się dopiero współdziałania. Dzięki odniesieniom do filmu można pokazać dzieciom, że wspólnie pracując mogą o wiele więcej osiągnąć. Szczególnie użyteczna wydaje się być scena z filmu, w której owady razem ratują przygniecionych strachem na wróble.

Przesłanie historii przedstawionej w „Pszczółce Mai” jest ponadczasowe, a film daje możliwość czerpania wielu metafor tak użytecznych przy pokazywaniu dziecku otaczającego go świata, rządzących nim reguł i zjawisk oraz sztuki znalezienia siebie w tym wszystkim.

Filmowy konkurs z Mają

Jeśli Wasza klasa współpracuje w grupie niczym pszczoły w ulu, mamy dla Was konkurs! Przygotujcie razem, dowolną techniką plastyczną, plakat do komedii „Pszczółka Maja. Film”. Zróbcie zdjęcie i wyślijcie je na adres: projekty@kopd.pl

Do wygrania wyprawa z Mają do kina, zabawki dla całej grupy i wiele innych!
Szczegóły konkursu na stronie Komitetu Ochrony Praw Dziecka – partnera akcji „Film przyjazny dziecku”
www.kopd.pl

Start konkursu: 1.09.2014 r.

„Łąka – tajemniczy świat Mai” – scenariusz lekcji dla grupy przedszkolnej w oparciu o komedię „Pszczołka Maja. Film.”

Opracowanie: Wioletta Mrozek

Temat: Łąka – tajemniczy świat Mai.

Cele: Uczeń: posiada wiedzę o świecie społecznym i przyrodniczym i prezentuje swoje przemyślenia na ten temat w sposób zrozumiały i przemyślany; stara się rozumieć przyczyny i skutki oraz potrafi je przewidywać; zna zagrożenia płynące ze świata roślin, zwierząt i unika ich; wypowiada się w różnych technikach plastycznych przy użyciu elementarnych środków wyrazu; wymienia rośliny i zwierzęta żyjące w różnych środowiskach przyrodniczych: łąka; układa krótkie zdania, dzieli wyrazy na sylaby;

Metoda: gra dydaktyczna, działanie poprzez rysunek, wchodzenie w rolę, swobodna rozmowa

Forma: zbiorowa, indywidualna

Czas: 45 minut przy wyborze jednego z zadań (jednej krainy). W przypadku realizacji całej gry edukacyjnej, może to zająć cały dzień z uwzględnieniem rytmu dnia przedszkola, np.: posiłki, przerwy itp.

Środki dydaktyczne: symbole części ciała (oczy, uszy, nos, dłoń, usta); wyrazy podzielone na sylaby: Wi-dzę, sły-szę, wą-cham, do-ty-kam, sma-ku-ję; matryca rysunku łąki na dużej rolce papieru; pliki mp3 z przykładami dźwięków łąki.

rekwizyty: cytryna, miód, chleb, ogórek, masło, kontury postaci świerszcza i pszczoły, paski materiałów do ozdobienia, symboliczne wycięte z papieru koła ze szkicem gniazda, kwiatka, plastra miodu, kałuża błota. Instrumenty muzyczne i rekwizyty wydające dźwięki np.: bębenek, dzwonki, grzechotka, trąbka, tamburyn, kołatka, woreczki z grochem, szeleszcząca folia, listki-metki, naklejki lub obrazki albo prawdziwe liście (jako żetony zwycięstwa)

PRZEBIEG ZAJĘĆ:

1. Wprowadzenie do lekcji. Rozmowa o łące:

Nauczyciel pyta dzieci, czy były kiedyś na łące. Prowadzi swobodną rozmowę o tym, jak wygląda łąka, kto na niej mieszka lub przebywa. Dzieci opisują łąkę własnymi słowami. Nauczyciel zachęca, by mówiły jakie kolory kojarzą im się z łąką, potem jakie dźwięki, zapachy? Pyta, czy chodzili po łące bosymi stopami i czy to było przyjemne?

Nauczyciel przykleja do tablicy symbole: oczy, uszy, nos, dłoń, usta. Pomaga uczniom przyporządkować do symboli czasowniki (rozpisane sylabami): Wi-dzę, sły-szę, wą-cham, do-ty-kam, sma-ku-ję

Gra dydaktyczna.

Instrukcja: Nauczyciel kończy rozmowę następującym zdaniem. Wyobraźcie sobie, że ktoś zamienia was w małe pszczołki i jesteście na wielkiej łące.

Co widzą wasze oczy? Co słyszą uszy? Co wącha wasz nos? Czego dotyka łapka? Co smakuje język? Dowiedzie się tego tylko wtedy, gdy pomożecie Mai odnaleźć na tajemniczej łące świerszcza Filipa.

Najpierw musicie przejść kilka ukrytych na łące krain. Za każdym razem, kiedy sobie poradzicie otrzymacie jeden listek. Musicie nazbierać ich wiele, aby Maja mogła po nich dotrzeć do Filipa. Za każde poprawnie odpowiedziane pytanie można przydzielać dzieciom naklejki lub emblematy, którymi dzieci wybrukują drogę Mai do Filipa.

2. Podróż po krainach.

Kraina smaku. Nauczyciel zawiązuje dzieciom oczy i daje im do spróbowania kilka prostych smaków: sok z cytryny, łyżeczkę miodu, kawałek posolonego chleba, końcówkę gorzkiego ogór-

ka, a zadaniem dzieci jest wybrać smak, który lubi Maja i nazwać go (jest to miód, miód jest słodki).

Innym zadaniem poznawania smaku jest robienie przy dużym stole kanapek z miodem. Każde dziecko ma posmarować samodzielnie jedną kromkę masłem i dodać do niej miód. Wspólnie zrobione kanapki są przygotowane na bal do Królowej Pszczoł. Można je wykorzystać później na podwieczorek.

Kraina dźwięku. Nauczyciel puszcza dzieciom przykłady różnych dźwięków (z powodzeniem można znaleźć je w Internecie i odsłuchiwać online) np: wiatr, bzyczenie pszczoły, cykanie świerszcza, rechotanie żaby, ćwierkanie ptaka. Dziecko ma wskazać spośród różnych dźwięków, dźwięk świerszcza, aby pomóc Mai rozpoznać Filipa z daleka.

Innym zadaniem poznawania dźwięku ma być przygotowanie muzyki z zastanych instrumentów do wybranych scenek filmowych. Dzieci mają do dyspozycji bębenek, dzwonki, grzechotkę, trąbkę, tamburyn, kołatkę, woreczki z grochem, szeleszczącą folię, itp. Instrumenty i inne rekwizyty leżą na środku. Nauczyciel ilustruje sytuację, a dzieci wybierają instrumenty, by oddać dźwięk. Np.: Leci armia szerszeni- uczniowie potrząsają woreczkami z grochem, rechoczą żaby- uczniowie wybierają grzechotkę lub kołatkę, Gucio spada z kwiatka na ziemię- uderzenie bębna.

Kraina koloru. Nauczyciel przygotowuje przed lekcją dla uczniów dużą przestrzeń papieru na ścianie lub podłodze. Każde z dzieci ma dostęp do fragmentu papieru, tak, by mogło na nim rysować. Na papierze jest narysowane przez nauczyciela tło łąki. Dzieci losują kolor, a następnie dostają odpowiednią farbę, by domalować na dużej szpalcie papieru swój element łąki. Każde dziecko domalowuje inny element w wylosowanym kolorze.

PRZEDSZKOLE

W rezultacie dzieci stworzą duży, wspólny rysunek łąki, który zawiera:

Czerwone – maki, mrówki, gąsienice,

Niebieskie – niebo, niebieskie skrzydła ważki, niebieskie chabry,

Zielone – świerszcze, żaby, liście nenufaru,

Żółte – słońce, krople nektaru lub pyłki drzew, ciało pszczoły,

Białe – puch dmuchawca, krople rosy,

Czarny – nietoperz, pająk, paski u szerszenia.

Kraina zapachu. Nauczyciel rozkłada na dywanie szkice na kolistej kartce papieru. Jedne przedstawiają gniazda szerszeni. Drugie – błotniste kałuże. Trzecie – kwiaty. Czwarte – plastry miodu. Nauczyciel wyjaśnia, że dywan to łąka, a rysunki oznaczają ulubione miejsca owadów. Gniazda należą do szerszeni, błoto do much, kwiaty do motyli, plastry miodu do pszczoł. Zadaniem dzieci jest bieganie po dywanie i omijanie kół, dopóki nie usłyszą kim są. Gdy nauczyciel powie: jesteście szerszeniami, dzieci muszą wskoczyć na rysunek gniazda, gdy powie, że jesteście motylami, to dzieci wskakują na kwiaty itp. Po skończonej zabawie, nauczyciel pyta, które miejsca są pachnące, a które nie. Dzieci odpowiadają, że przyjemny zapach ma na pewno kwiat i miód, błoto i gniazda szerszeni brzydko pachną.

Kraina dotyku: Maja dotarła do Filipa. Od teraz mogą latać razem po łące. Nauczyciel rozdaje uczniom duże matryce postaci świerszcza i pszczoły, które mają nieozdobione odwłoki. Oprócz tego ma przygotowane paski materiałów, które dzieci będą przyklejać na postaci, na ich brzuchy. Paski Mai są przygotowane z czarnego miękkiego, miłego w dotyku materiału, może być trochę puszysty. Paski dla Filipa są zielone, gładkie, nawet trochę śliskie i błyszczące. Po oklejeniu odwłoków Mai i Filipa nauczyciel prosi dzieci, by pogłaskały brzuszki owadów i powiedziały co czują, gdy ich dotykają. Czym różni się w dotyku brzuszki pszczoły i świerszcza?

3.Ewaluacja. Propozycje:

- Dzieci dokleją liście - żetony zwycięstwa na wspólną łąkę, by tworzyły drogę Mai do Filipa.
- Nauczyciel chwali dzieci za wykonane zadania. Mówi, że Maja i Filip dziękują za wspólną zabawę. W ramach nagród dzieci mogą dostać do domu kolorowanki na podstawie obejrzanej bajki.
- Zaproszenie do zjedzenia podwieczorku, który dzieci wspólnie przygotowały - kanapki z miodem.
- Nauczyciel przeprowadza podsumowanie wiedzy o zmysłach zapraszając dzieci do kończenia rozpoczętych przez niego zdań. Może w tym czasie posługiwać się wspólnym rysunkiem łąki. Dzieci wykorzystują namalowane przez siebie rzeczowniki. W ten sposób tworzą wspólnie z nauczycielem własny opis przeżyć podróżnika łąki.

Moje oczy widzą

kolorowe kwiaty, niebieskie niebo, czerwone maki itp.

Moje uszy słyszą

cykanie świerszcza, szum wiatru, bzyczenie ważki itp.

Mój nos wącha

pachnące chabry, mlecze, suche liście itp.

Moja ręka dotyka

miękkiej trawy, dmuchawca, kolczastej rośliny itp.

Moja buzia smakuje

słodkiego nektaru, mokrej rosy, itp.

„Z kwiatka na kwiatek” – znaczenie owadów w procesie zapylania (wychowanie przedszkolne)

Opracowanie: Fundacja Greenpeace Polska, tekst: Gosia Świderek - Ośrodek Działań Ekologicznych „Źródła”,

redakcja merytoryczna: Anna Gajda, ilustracje i skład: Anna Brzozowska

Grupa wiekowa: przedszkolaki (5-6 lat)

Podstawa programowa wychowania przedszkolnego: wychowanie dla poszanowania roślin i zwierząt.

Dziecko kończące przedszkole i rozpoczynające naukę w szkole podstawowej:

1. wymienia rośliny i zwierzęta żyjące w różnych środowiskach przyrodniczych, np. na polu, na łące, w lesie;
2. wie, jakie warunki są potrzebne do rozwoju zwierząt (przestrzeń życiowa, bezpieczeństwo, pokarm) i wzrostu roślin (światło, temperatura, wilgotność);
3. potrafi wymienić zmiany zachodzące w życiu roślin i zwierząt w kolejnych porach roku; wie, w jaki sposób człowiek może je chronić i pomóc im, np. przetrwać zimę.

Cel ogólny: Uświadomienie dzieciom znaczenia owadów w procesie zapylania.

Cele szczegółowe: Dziecko wymienia nazwy znanych sobie kwiatów, ogląda różne typy kwiatów (na ilustracjach i prawdziwe), szuka elementów wspólnych dla różnych kwiatów, nazywa elementy kwiatów (płatki, pręciki z pyłkiem i słupek), wie, że do powstania owocu, kwiat musi zostać zapylony, opisuje w jaki sposób rośliny zwabiają do siebie owady (kolorowe płatki, zapach, słodki nektar i smaczny pyłek), wyjaśnia w jaki sposób owady uczestniczą w zapylaniu, dopasowuje podpisy do owadów (pszczoła miodna, pszczoła murarka, trzmiel), wykonuje doświadczenie imitujące zapylanie, docenia pracę owadów zapylających w zapewnieniu wyżywienia ludziom i zwierzętom, wie, że bez pszczół nie mielibyśmy nie tylko miodu, ale przede wszystkim owoców i warzyw, rozumie dlaczego trzeba chronić zapylacze, wie gdzie w naturze mieszkają dzikie owady zapylające, wymienia przyczyny wymierania owadów zapylających, wskazuje działania służące ochronie owadów zapylających, wymienia przykładowe rośliny miododajne/nektarujące, odczuwa osobistą motywację do ochrony przyrody.

Czas: 60 minut

Materiały: kilka różnych kwiatów, ilustracje kwiatów owadopylnych, małe puchate pomponiki o średnicy 1-2 cm (do kupienia w pasmanteriach) lub małe kawałki kudłatego materiału (np. sztuczne futerko, polar), kolorowe mielone przyprawy (np. słodka papryka lub kurkuma lub cynamon, w ostateczności mąka), aromat do ciasta np. pomarańczowy lub waniliowy, patyczki higieniczne, klej typu wikol (np. magik) w spodeczkach, woda w pojemniczkach, papier kolorowy, można przygotować szablon kwiatka do odrysowania, plastikowa nakrętka od butelki, kulka żółtej plasteliny, nożyczki dla wszystkich dzieci, kolorowe ilustracje owadów: pszczoły miodnej, trzmiela i murarki ogrodowej (załącznik – strona 12)

PRZEBIEG ZAJĘĆ:

1. Wprowadzenie.

Na początku zajęć zapytaj dzieci, czy lubią kwiaty i dlaczego. Jakie znają kwiaty? Poproś, aby wymienili nazwy znanych im kwiatów. Czy pojawiły się wśród nich kwiaty roślin jadalnych przez ludzi np. kwiat wiśni, jabłoni, maliny, marchewki, rzodkiewki, dyni czy pomidora. Wyjaśnij, że także te rośliny kwitną, aby wydać nasiona.

2. Rodzaje kwiatów.

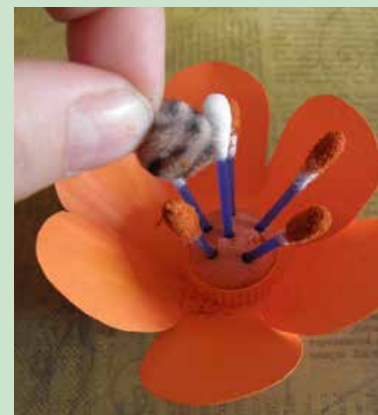
Pokaż dzieciom ilustracje różnych kwiatów (w tym kwiaty roślin jadalnych zapylanych przez owady), w miarę możliwości przynieś również kilka kwiatów, w tym takie w których łatwo zidentyfikować takie części jak płatki, słupek i pręciki (np. tulipan). Następnie na przykładzie wybranego kwiatu omówcie z jakich elementów składają się kwiaty. Wyjaśnij, że kwiaty mają płatki, pręciki na których znajduje się pyłek i słupek.

3. Budowa kwiatu. Zaproś dzieci do wspólnego wykonania kwiatków.

INSTRUKCJA BUDOWY KWIATKA

Rozdaj dzieciom nożyczki. Wspólnie wytnijcie kwiatki z papieru. Poproś, aby teraz dzieci zgięły płatki kwiatków. Następnie rozdaj plastikowe nakrętki i kuleczki żółtej plasteliny wyrobionej z kilkoma kropelkami aromatu do ciasta. Poproś, aby dzieci wcisnęły plastelinę w nakrętkę, a nakrętkę przykleiły w środku kwiatka (za pomocą kleju lub kawałeczka plasteliny). Wyjaśnij, że kuleczka to kropla nektaru, ukrytego na dnie kwiatu, do której będą chciały dostać się pszczoły. Zapytaj czego jeszcze brakuje, by kwiat był kompletny. Rozdaj dzieciom patyczki higieniczne przecięte na pół oraz rozstaw spodeczki z klejem i przyprawą. Poproś, aby dzieci zanurzały bawełnianą końcówkę patyczka w kleju, a następnie w przyprawie. W ten sposób powstaną pręciki z pyłkiem. Poproś aby dzieci umieściły przygotowane pręciki w kwiatku - należy

wcisnąć je w plastelinę tak, by stworzyły kółeczko (na środku zostawiamy miejsce na słupek). Ostatnim elementem będzie słupek, który robimy z patyczka higienicznego. Należy odciąć jedną końcówkę patyczka, a drugą zanurzyć w wodzie (tak by łatwo przyklejał się do niej pyłek) i umieścić na środku kwiatu, pomiędzy pręcikami. Nasze kwiaty są gotowe.

W czasie kiedy dzieci pójdą umyć ręce, rozłóż kwiatki na stolikach rozłóż zieloną bibułę albo podłódze, tak aby powstała kwietna łąka.

4. Praca pszczół.

Następnie rozdaj dzieciom puchate pomponiki, które symbolizować będą pszczoły, takie jak Pszczółka Maja. Wyjaśnij, że pszczoły zaraz wylecą do pracy, by zbierać nektar kryjący się na dnie kwiatów (plastelina) i pyłek znajdujący się na pręcikach. Każda pszczoła - pomponik musi odwiedzić co najmniej kilkanaście kwiatów, wcisnąć się na dno kwiatka i stanąć na pręcikach. Daj sygnał do rozpoczęcia zabawy, przypomnij dzieciom, że pszczoły podczas latania bzyczą.

Po kilku minutach poproś, aby dzieci usiadły na swoich miejscach. Zapytaj, czy pszczołom udało się zebrać pokarm? A co się stało z słupkami kwiatów, czy wciąż są czyste jak na początku? Co znalazło się na słupkach i w jaki sposób? Wyjaśnij dzieciom, że pszczoły wykonały bardzo ważne zadanie: nie tylko zebrały pokarm, ale przy okazji zapyliły kwiaty przenosząc pyłek na słupki kwiatów. Dzięki temu, że pszczoły odwiedziły wiele kwiatów, na słupki trafiły pyłki z różnych kwiatów, dzięki czemu powstaną dorodne owoce i nasiona. Zastanówcie się wspólnie, dlaczego tak łatwo pszczoły zapyliły kwiaty. Zwróć uwagę na to, że nektar ukryty był na samym dnie kwiatu, więc pszczoły musiały wcisnąć się na sam dół, przy okazji brudząc sobie pyłkiem futerko, którym są pokryte. Pyłek z futerka przyklejał się do mokrego, klejącego słupka innego kwiatu.

Wyjaśnij dzieciom, że rośliny specjalnie, by zwać do siebie owady wymyśliły kilka sprytnych sposobów. Po pierwsze tworzą piękne kolorowe kwiaty, tak by z daleka było je widać. Ponadto wiele z tych kwiatów wydziela zapach, by nim kierowały się owady, a także produkuje słodki nektar. Tak to sprytnie kwiaty wykorzystują owady do zapylania, odwdzięczając się pokarmem. Dzięki temu my ludzie oraz zwierzęta mamy co jeść,

5. Podsumowanie.

Pokaż dzieciom ilustracje pszczoły miodnej, dzikiej pszczoły (murarki ogrodowej) i trzmieła ziemnego (załącznik – strona 12). Poproś aby dzieci porównały wygląd owadów. Wyjaśnij dzieciom, że wszystkie one są niezwykle cenne dla środowiska bo zapyłają różne kwiaty, mieszkają w różnych miejscach (pszczoły miodne mieszkają w dużych rodzinach, a dzikie pszczoły żyją z reguły samotnie w starym drewnie, glinianych ścianach czy ziemi), znoszą różne warunki pogodowe (trzmiele są o wiele bardziej odporne na kiepską pogodę, nie zraża ich tak jak pszczoł zimno ani wilgoć). Wyjaśnij, że to tym właśnie owadom zawdzięczamy smaczne owoce i warzywa (miód jest tylko dodatkiem do ogromnej pracy wykonywanej przez pszczoły, z której korzystają ludzie).

Możemy i powinniśmy pomagać owadom. Nie niszczyć kwiatów, a wręcz siać rośliny miododajne (także w mieście). Żeby owady miały pokarm, powinniśmy dbać, by było wokół nas jak najwięcej dzikiej zieleni z kwiatami (niestety na zwykłym, pięknie wystrzyżonym trawniku pszczoły nie mają co jeść). Nie powinniśmy niszczyć miejsc, gdzie owady mogłyby się osiedlić (stare konstrukcje drewniane i gliniane). Warto konstruować domy dla owadów.

6. Zadania dodatkowe.

Poproś dzieci aby pokolorowały Pszczółkę Maję (załącznik) oraz narysowały obok niej ulubiony owoc, który mogą jeść dzięki pszczołom. Na zakończenie zaproponuj dzieciom wyprawę badawczą na łąkę. Jeśli jest taka możliwość, wybierzcie się w pobliże hotelu dla owadów.

„Co nas dzieli, a co różni?” Scenariusz lekcji dla uczniów szkoły podstawowej (klasy I - III) inspirowany komedią „Pszczółka Maja. Film.”

Opracowanie: Wioletta Mrozek

Temat: Co nas dzieli, a co różni?

Cele: Uczeń: uważnie słucha wypowiedzi i korzysta z przekazywanych informacji; przejawia wrażliwość estetyczną; rozszerza zasób słownictwa poprzez kontakt z dziełem filmowym; ma potrzebę kontaktu ze sztuką dla dzieci; wypowiada się na jej temat; pod kierunkiem nauczyciela korzysta z przygotowanych środków dydaktycznych; formułuje kilkudzaniową wypowiedź; uczestniczy w rozmowach: zadaje pytania, udziela odpowiedzi i prezentuje własne zdanie; poszerza zakres słownictwa i struktur składniowych.

Metoda: problemowa, mapa mentalna, gra dydaktyczna: kalambury

Forma: grupowa, zbiorowa

Środki dydaktyczne: przykłady wypowiedzi frazeologicznych do gry kalambury

PRZEBIEG ZAJĘĆ:

1. Zarysowanie problemu.

Nauczyciel pisze na tablicy lub przykleja dwa wyrazy: „odwaga” i „strach”. Pyta uczniów, do którego bohatera „Pszczółka Maja. Film”. pasują te wyrazy. Dzieci dopisują do odwagi – Maję, a do strachu - Gucia.

2. Podział uczniów na zespoły.

W tym momencie nauczyciel dzieli klasę na zespoły: zespół Gucia i zespół Mai. Od tej pory uczniowie pracują wspólnie nad przydzielonymi zadaniami. Praca w grupach jest istotna. Można wprowadzić uczniów określeniem, że pszczoły potrafią wspólnie pracować. Każdy w grupie odgrywa inną rolę. Oni teraz podobnie jak pszczoły popracują wspólnie nad zadaniami. Tutaj nauczyciel wyjaśnia zasady współpracy, wyjaśnia czym jest podział obowiązków, czym pomoc koleżeńska, czym wspólny cel. Mówi również o poszanowaniu pracy innych, respektowaniu odmiennego zdania, kulturze wypowiedzi i dyskusji. Dzieci przystępują do pracy w zespołach.

3. Ilustrowanie problemu.

Nauczyciel prosi o opowiedzenie sceny filmowej, w której można pokazać, że Maja była odważna, a Gucio strachliwy. (Nie używamy tu słowa tchórz, by nie budować negatywnego stosunku do bohatera. W razie pytań o to słowo, wyjaśniamy, że Gucio nie był tchórzem, bo pokonywał swój strach i zmierzał się z przygodami, do których namawiała go Maja. Tchórz to osoba, która rezygnuje z działania).

Uczniowie opisują sceny związane ze słowami kluczami strach i odwaga w swoich zespołach (np.: Zespół Mai-Maja decyduje się uratować małego szerszenia Gryzka z sieci pajęczycy. Podejmuje się wielkiego czynu, z rozpędu wpada w sieć, by ją przerwać i ratuje przyjaciela. Zespół Gucia- Gucio zamknięty z Mają we

wnętrzu kielicha kwiatowego, słyszy hałas i boi się wyrzeć na zewnątrz, mimo że to tylko motyl łopocze skrzydłami).

4. Szukanie podobieństw.

Nauczyciel prosi, by uczniowie znaleźli słowa przypominające swoim znaczeniem, te przedstawione na tablicy. Każda grupa dostaje tę samą rozsypankę sylabową słów bliskoznacznych: niepokój, obawa, niepewność oraz dzielność, męstwo, śmiałość. Każda z grup przykleja właściwe synonimy pod swoim wyrazem.

5. Szukanie dobrych i złych stron.

Nauczyciel mówi, że każda cecha jest potrzebna człowiekowi, aby mógł przetrwać w świecie. Każda ma swoje dobre i złe strony. Prosi uczniów, by znaleźli dobre strony odwagi i strachu, w czym one bohaterom pomagają. Zespół Mai: np.: odwaga pozwala odkrywać tajemnice, zdobywać wiedzę, takie stworzenie nie ukrywa się, tylko zmierza się z problemami i je rozwiązuje. Zespół Gucia: np.: strach pozwala uniknąć niebezpiecznych sytuacji, może uchronić przed śmiercią, wyzwala chęć ratowania siebie. Nauczyciel zapisuje propozycje pod wyrazami i oznacza je znakiem (+).

Nauczyciel pyta, kiedy te wspomniane cechy mogą źle służyć bohaterom. Prosi o podanie przykładów.

Grupa Mai: odwaga czasami jest nazywana brawurą, gdy jest nieprzemyślana i może wtedy wpędzać bohatera w niepotrzebne kłopoty. Grupa Gucia: strach, kiedy go nie umiemy pokonać, może sprawić, że niepotrzebnie wycofujemy się i tracimy coś, co moglibyśmy dla siebie wywalczyć. Może też sprawić, że poczujemy się źle, że przegraliśmy.

Nauczyciel zapisuje propozycje pod wyrazami i oznacza je znakiem (-).

6. Odniesienie filmu do życia.

Jako podsumowanie rozmowy nauczyciel mówi uczniom, że każdy człowiek rodzi się z pewnymi umiejętnościami i talentami. Wszystko, co jest nam przypisane, jest potrzebne. Potrzebna jest odwaga i potrzebny jest strach. Ważne jest, by być sobą, jak powiedziała do Mai Królowa Pszczół. Maja też powiedziała: Wszyscy jesteśmy owadami, czyli coś nas łączy. Ważne też jest, by umieć dostrzegać nie tylko różnice między nami, ale też podobieństwa.

7. Zadanie twórcze.

Innym zadaniem może być wykonanie pracy plastycznej. Prosimy grupy o stworzenie plakatu pokazującego pracę pszczół, który królowa pszczół chciałaby powiesić w ulu. Plakat ma zawierać tytuł, hasło, na podstawie znanych im zwrotów i powiedzeń w oparciu o film np.: pracowity jak pszczoła, każdy jest potrzebny, działamy w zespole, wszyscy jesteśmy owadami, bądźz sobą, każdy spełnia swoją rolę. Wyjaśniamy, że ważny jest też obraz czyli przedstawienie pszczół przy pracy. Wyjaśniamy grupom, że mogą stosować różne techniki: rysunek, wyklejanka, wycinanka itp.

8. Ewaluacja pracy w grupach.

Podsumowujemy pracę w grupach, wskazujemy zaobserwowane mocne strony działania uczniów- kto był cierpliwy, kto zrobił najwięcej, kto miał najlepsze pomysły, kto umiał słuchać. Omawiamy również słabe strony, które zauważyliśmy podczas

pracy uczniów- może nie zdążyli zrobić pracy na czas, może nie chcieli słuchać własnych rad, może spierali się niepotrzebnie, a może podzielili pracę nierówno.

9. Nagroda za pracę – gra w kalambury.

Na koniec lekcji uczniowie losują przygotowane wcześniej zdania - są to związki frazeologiczne lub przysłowia dotyczące strachu albo odwagi. Jedna grupa przedstawia zdanie za pomocą gry ciała, tak by druga grupa mogła zgadywać. Potem wymieniają się rolami. Nauczyciel może przydzielać uczniom punkty, by ostatecznie wskazać zwycięski zespół.

Przykłady wypowiedzeń do kalamburów:

Uciekać, gdzie pieprz rośnie.

Do odważnych świat należy.

Strach ma wielkie oczy.

Nie taki diabeł straszny, jak go malują.

Trząść się ze strachu.

Raz kozie śmierć.

Bać się jak diabeł święconej wody.

„Pracowite pszczoły” – znaczenie owadów w procesie zapylania (edukacja wczesnoszkolna)

Opracowanie: Fundacja Greenpeace Polska, tekst: Gosia Świderek - Ośrodek Działań Ekologicznych „Źródła”,

redakcja merytoryczna: Anna Gajda, ilustracje i skład: Anna Brzozowska

Grupa wiekowa: klasy I-III szkoły podstawowej

Cel ogólny: Uświadomienie dzieciom znaczenia owadów w procesie zapylania oraz uświadomienie konieczności ochrony zapylaczy.

Cele szczegółowe: Uczeń: wymienia elementy budowy rośliny: korzenie, łodygę, liście i kwiaty i omawia ich funkcję, ze szczególnym uwzględnieniem roli kwiatu; ogląda na ilustracjach (lub prawdziwe) różne typy kwiatów, szuka elementów wspólnych dla różnych kwiatów, nazywa elementy kwiatów (płatki, pręciki z pyłkiem i słupek, dno kwiatowe); wie, że do powstania owocu, kwiat musi zostać zapylony; wie, że istnieją rośliny zapylane przez wiatr i przez owady; opisuje w jaki sposób rośliny zwabiają do siebie owady (kolorowe płatki, zapach, słodki nektar i smaczny pyłek); wyjaśnia w jaki sposób owady uczestniczą w zapylaniu; wykonuje doświadczenie imitujące zapylanie; docenia pracę owadów zapylających w zapewnieniu żywienia ludziom i zwierzętom, wie, że bez pszczół nie mielibyśmy nie tylko miodu, ale przede wszystkim owoców i warzyw, rozumie dlaczego trzeba chronić zapylacze; uczestniczy w rysowaniu plakatu o warzywach i owocach zapylanych przez pszczoły; wie gdzie w naturze mieszkają dzikie owady zapylające; wymienia przyczyny wymierania owadów zapylających; wskazuje działania służące ochronie owadów zapylających; wymienia przykładowe rośliny miododajne/ nektarujące; odczuwa osobistą motywację do ochrony przyrody.

Czas: 3x45 minut (można podzielić na dwa dni: zajęcia o kwiatkach 45 minut i zajęcia o zapylaczach 2x45 minut)

Materiały: naturalne okazy kwiatów, ilustracje kwiatów, schemat budowy kwiatu (w konspekcie), kopie kolorowanki z Pszczółką Mają oraz zdjęć owadów (załącznik – strona 12), kolorowe mielone przyprawy (np. słodka papryka lub kurkuma lub cynamon, w ostateczności mąka), aromat do ciasta np. pomarańczowy lub waniliowy, patyczki higieniczne, klej typu wikol (np. magik) w spodeczkach, woda w pojemniczkach, kolorowy papier, opcjonalnie szablon płatków kwiatka, plastikowa nakrętka od butelki, plastelina, rolki po papierze toaletowym (ok. 30 sztuk), nożyczki, kredki

PRZEBIEG ZAJĘĆ:

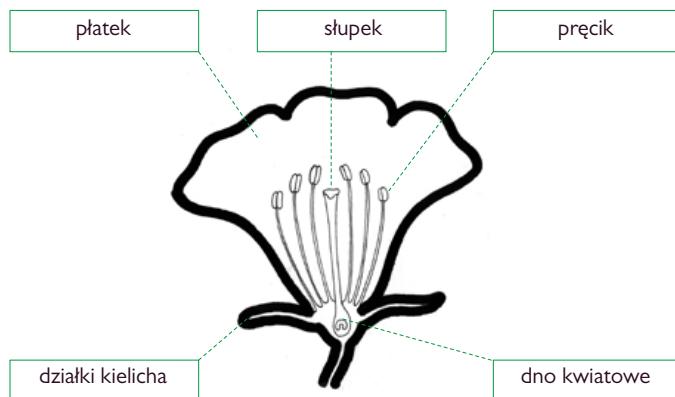
1. Wprowadzenie.

Zajęcia rozpocznij od powtórzenia z dziećmi wiedzy nt. budowy i funkcji organów rośliny. W tym celu zaproponuj im udział w zabawie. Poproś, aby dzieci przeniosły się z ławek na dywan i stanęły w takiej odległości od siebie, żeby każdy miał możliwość swobodnych ruchów (jeśli w sali jest za mało miejsca, wyjdźcie na korytarz). Wyjaśnij, że za chwilę zamienią się w rośliny a cała szkoła zamieni się w łąkę. Poproś, aby dzieci dopasowywały swoje zachowanie do tego o czym będziesz opowiadać. Z młodszymi dziećmi możesz wykonywać to zadanie wspólnie.

Poproś, aby dzieci usiadły na podłodze, zwinęte w jak najmniejszą kuleczkę i wyobraziły sobie, że są maleńkimi nasionami, które spadły z rośliny i leżą nieruchomo na ziemi. Przypomnij, że roślinki nie potrafią rozmawiać i w ogóle nie wydają dźwięków. Opowiedz historię o tym jak nasionka dojrzały w pełni lata, a jesienią, wytrąsnięte przez wiatr, spadły na ziemię. Później przez całą zimę tak leżały i leżały, aż wreszcie zrobiło się cieplej, śnieg się stopił, nadeszła wiosna. Teraz promienie słońca rozgrzewają ziemię. Nasionka pęcznią od wilgoci i ciepła, wreszcie łupina nasionka pęka. Nasionka wypuszczają mały kiełek, który wrasta w głąb ziemi by z czasem stać się długim korzeniem, za pomocą którego roślina będzie pobierała z ziemi wodę i pokarm. Z nasionka zaczynają również wyrastać pierwsze listki na cieniutkiej łodyżce. Liście kierują się do słońca, by czerpać z niego jak najwięcej energii. Pada deszcz, świeci słońce, a roślina staje się coraz większa. Łodyga staje się mocna i teraz może już utrzymać wiele liści, a w przyszłości także kwiaty, których maleńkie pączki pojawiły się tu i ówdzie. Wiosenny wiatr, choć wieje silnie, nic nie robi roślinkom, bo korzenie mocno trzymają ją w ziemi, a mocna łodyga nie pozwala się złamać. Łąka przyjemnie faluje, soczyście zieleń wygląda pięknie na tle niebieskiego nieba. Mijają dni, z małych pączków rozwinęły się wspaniałe pachnące kwiaty, które swym kolorem i zapachem starają się zwabić pszczoły i motyle. Nie trzeba długo czekać, już słychać bzyczenie. Pszczoły starają się wcisnąć do środka kwiatów, by wyjeść słodki nektar. Zbierają też pyłek, przy okazji zapylając kwiaty. O, kolejna pszczoła, i kolejna. Rośliny są przeschęśliwe, że ich kwiaty odwiedziło tyle owadów i że mogą zacząć tworzyć owoce. Płatki opadają, a kwiat powoli rozrasta się, tworząc owoc. Owoce są coraz cięższe, łodyga musi unieść spory

ciężar. Również liście i korzenie muszą się napracować, żeby zdobyć pokarm potrzebny do tego, by owoce i ukryte w nich nasiona dojrzały. Uff, udało się. Nasiona są wspaniałe. Jeszcze chwila i wyspią się, by za rok mogły wyrosnąć nowe rośliny.

Zakończ zabawę i poproś, aby dzieci usiadły w kręgu. Przypomnijcie o jakich częściach rośliny była mowa i do czego one służą. Możesz skorzystać z ilustracji lub narysować schemat na tablicy.

3. Rodzaje kwiatów.

Zaproponuj uczniom dokładne przyjrzenie się budowie kwiatu. W tym celu najlepiej skorzystać z okazów naturalnych. Zapytaj dzieci z czego składa się kwiat. Uzupełnij wypowiedź dzieci o elementy, których nie wymienili (dno kwiatowe, działki kielicha, płatki, słupek, pręciki). Pokaż dzieciom schemat budowy kwiatu z podpisami. Podziel dzieci na małe 3-4 osobowe zespoły, rozdaj 2-3 różne kwiaty oraz lupy i poproś, aby dzieci dokładnie przyjrzały się kwiatom, znalazły w nich wymienione wcześniej elementy, porównały ich wygląd (ilość płatków, kształt i wielkość kwiatu, kolor, ilość i długość pręcików, długość słupka, zapach). Zwróć uwagę uczniów, że kwiaty są bardzo różne, różnią się wielkością, kolorem, kształtem, zapachem. Wyjaśnij, że rośliny wabią do siebie owady, które wykonują dla nich bardzo ważną pracę – przenoszą pyłek z pręcików na słupek, czym umożliwiają powstania nasion. Wyjaśnij dzieciom, że rośliny specjalnie, by zwabić do siebie owady, wymyśliły kilka sprytnych spo-

Pszczoła miodna

Murarka ogrodowa

mieszka w ulu w wielkiej rodzinie (nawet 50 tysięcy osobników) z królową na czele	jest samotnicą i buduje swoje własne gniazdo w łodygach roślin, w otworach w starym drewnie, szparach, glinianych ścianach
robi miód	nie robi miodu
lubi odwiedzać te same rośliny tak długo jak się da	odwiedza bardzo różne kwiaty, jest szybka i odwiedza więcej kwiatów niż pszczoła miodna
w pasy żółto-czarne	rudo-czarna
broni żądłem ula i rodziny	ma spokojny charakter, nie jest agresywna, ignoruje człowieka i nie broni gniazd

sobów. Po pierwsze tworzą piękne kolorowe kwiaty, tak by z daleka było je widać, w dodatku wiele z tych kwiatów wydziela zapach, by nim kierowały się owady, w dodatku produkuje słodki nektar, ale ukrywa go na samym dnie. Tak to sprytnie kwiaty wykorzystują owady do zapylania, odwiedzając się pokarmem.

Pokaż dzieciom okazy naturalne lub zdjęcia kwiatów roślin wiatropylnych (trawy, zboża). Zapytaj czym różnią się te kwiaty od oglądanych wcześniej. Zwróć uwagę dzieci na kolor, niepozorny kształt, brak zachęcającego zapachu oraz dużą ilość lekkiego pyłku. Wyjaśnij, że te rośliny zapylane są przez wiatr, więc piękny kolor, nęcący zapach czy nektar nie jest im potrzebny. Zaprosz dzieci do wspólnego wykonania kwiatków. (Patrz: strona 7, instrukcja budowy kwiatów).

4. Owady zapylające.

Zapytaj uczniów jakie owady zapylają kwiaty. Pokaż dzieciom ilustracje pszczoły miodnej, murarki ogrodowej, trzmieła ziemnego, motyla, osy (załącznik – str. 12). Wyjaśnij, że kwiaty są zapylane nie tylko przez owady, ale także przez ptaki i małe ssaki np. nietoperze. Jednak najczęściej rośliny zapylają pszczoły: miodne, dzikie i trzmiele. Porozmawiaj z dziećmi nt. życia pszczół miodnych i porównaj je do murarki ogrodowej. Jakim owadem jest Pszczółka Maja?

5. Pszczółka Maja na łące

Zaproponuj dzieciom przygotowanie rysunków Pszczółki Maji i zabawę. Pomóż dzieciom wyciąć kolorowanek (załącznik) lub wykonać rysunek (w zależności od wieku dzieci).

W czasie kiedy dzieci przygotowują pszczoły rozłóż na stołach albo podłodze zrobione wcześniej przez uczniów kwiaty, tak aby powstała kwietna łąka. W różnych częściach sali rozłóż także rolki od papieru toaletowego, które pszczoły będą mogły zająć na swoje gniazda. Gdy pszczoły i łąka będą już gotowe, poproś o to by dzieci uprzątnęły swoje miejsca pracy i chwyciły rysunki/kolorowanki pszczół. Przypomnij, że murarki ogrodowe zakładają gniazda i składają jaja w rurkowatych łodygach roślin, szparach, otworach w drewnie. Wyjaśnij, że w naszej zabawie pszczoły będą budować gniazda w rolkach od papieru toaletowego, które ukryte są w sali. Każda pszczoła musi znaleźć i zająć gniazdo dla siebie. Wyjaśnij, że pszczoły zaraz wylecą do pracy, by zbierać nektar kryjący się na dnie kwiatów (skubnąć małe kawałeczki plasteliny) i pyłek znajdujący się na pręcikach. Każda pszczoła musi odwiedzić co najmniej kilkanaście kwiatów, wcisnąć się na dno kwiatka i stanąć na pręcikach, a następnie polecieć do gniazda i zostawić tam zdobyty pokarm (plastelinę). A później wrócić znów do pracy.

Daj sygnał do rozpoczęcia zabawy, przypomnij dzieciom, że pszczoły podczas latania bzyczą.

Po kilku minutach poproś, aby dzieci na chwilę się zatrzymały. Powiedz, że w miejscu łąki powstanie teraz wielkie pole pszenicy. Zbierz kwiaty i gniazda pszczół z połowy sali. Powiedz dzieciom, że pszczoły, które straciły gniazdo, muszą poszukać sobie innego (być może nie dla wszystkich wystarczy miejsc/rolek). Wznów zabawę. Po jakimś czasie przerywaj i powiedz, że nad polem przeleciał samolot z środkiem owadobójczym, niestety wiał wiatr i część trucizny poleciała również na łąkę. Pszczoły zachorowały i teraz są osłabione i latają wolniej. Pozwól dzieciom pobawić się jeszcze przez chwilę.

Daj sygnał do zakończenia zabawy, poproś aby każda pszczoła poleciała do swojego gniazda. Czy wszystkie pszczoły mają gniazda? Czy udało im się zebrać pokarm? Poproś, aby dzieci usiadły w kole.

Porozmawiajcie o tym, jak żyło się pszczołom na kwietnej łące? Co czuły, kiedy część łąki zamieniono w pole? Jakie problemy napotkały (zbyt mało kwiatów, brak miejsc do zakładania gniazd, zatrucie)? Wyjaśnij, że są to prawdziwe problemy pszczół, które powodują, że jest ich na świecie coraz mniej. Przez nowoczesne rolnictwo, ogromne pola jednego rodzaju roślin, pszczoły nie mają gdzie zakładać gniazd. W dodatku istnieje coraz mniej roślin, z których pozyskują pokarm, a w pszczoły są zatrutowane przez środki ochrony roślin. Wspólnie zastanówcie się, co można zrobić by pomóc pszczołom (sadzić/siać rośliny nektarujące; nie niszczyć miejsc, gdzie mogą osiedlać się pszczoły; budować domy dla pszczół; rolnicy powinni ograniczyć stosowanie środków, które zabijają lub osłabiają pszczoły).

6. Podsumowanie zabawy.

Możecie zapisać na tablicy trzy zdania: Sadzimy kwiaty nektarujące. Budujemy domy dla pszczół. Nie trujemy pszczół.

Spójrzmy teraz na kwiaty. Co się stało z słupkami kwiatów, czy wciąż są czyste jak na początku? Co znalazło się na słupkach i w jaki sposób? Wyjaśnij dzieciom, że pszczoły wykonały bardzo ważne zadanie: nie tylko zebrały pokarm, ale przy okazji zapylili kwiaty, przynosząc pyłek na słupki kwiatów. Dzięki temu, że pszczoły odwiedziły wiele kwiatów, na słupki trafiły pyłki z różnych kwiatów. Dzięki temu powstaną dorodne owoce i nasiona. Zastanówcie się wspólnie, dlaczego tak łatwo pszczoły zapylili kwiaty. Zwróć uwagę na to, że nektar ukryty był na samym dnie kwiatu, więc pszczoły musiały wcisnąć się na sam dół, przy okazji brudząc sobie pyłkiem owłosione ciało. Pyłek następnie przyklejał się do mokrego, klejącego słupka innego kwiatu. Wyjaśnij, że po zapyleniu płatków odpadają, a dolna część kwiatu rozrasta się i zamienia się powoli w owoc. Dzięki temu my ludzie oraz zwierzęta mamy co jeść, a rośliny mogą się rozmnażać za pomocą nasion.

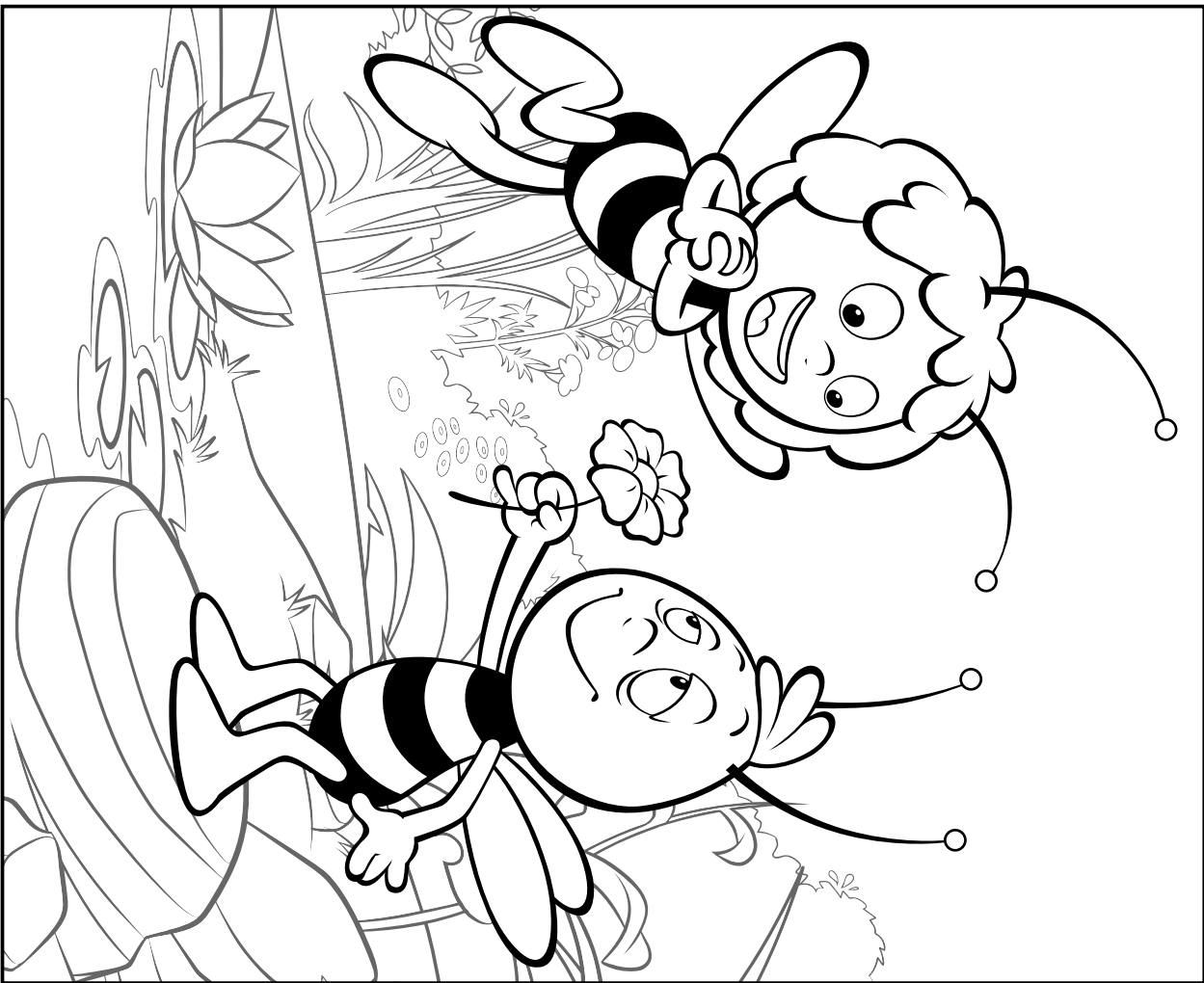
7. Plakat „Dziękujemy pszczołom”.

Przydziel każdemu dziecku/grupie dzieci karteczki z nazwami roślin zapylanych przez owady, przykłady:

Przygotuj duży arkusz papieru (np. formatu A1), napisz na nim dużymi literami „Dziękujemy pszczołom. Dzięki zapyleniu przez pszczoły mamy...”. Poproś, aby dzieci narysowały jadalne części roślin owadopylnych, a następnie wycięły je i nakleily na plakat. Zamieście plakat w widocznym miejscu tak, aby mogli się z nim zapoznać rodzice i uczniowie innych klas.

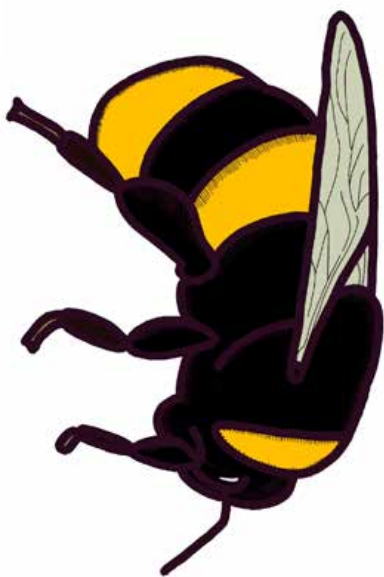
**Uskrzydlająca opowieść
o najbardziej rezydentnej pszczołce świata
po raz pierwszy w kinach już we wrześniu!**

**Pokoloruj obrazek i zobacz jak pięknie
rozkwita łąka Pszczółki Mai.**

murarka ogrodowa

trzmieł ziemny

pszczola miodna

PADDINGTON

JUŻ W GRUDNIU W KINACH

